

Sygn. akt IV U 198/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2017 r. w S.

odwołania A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 16 stycznia 2017 r. Nr (...)

w sprawie A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o umorzenie należności z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 198/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 16.01.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.) w zw. z art. 1 ust. 13 pkt 2 ustawy z dnia 9.11.2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551) odmówił ubezpieczonej A. M. umorzenia należności z tytułu składek na:

a) ubezpieczenia społeczne – za okres od 1.2002 r. do 07.2003 r. w łącznej kwocie 20.035,57 zł w tym z tytułu składek 7.920,57 zł oraz odsetek 12.115,00 zł;

b) ubezpieczenie zdrowotne – za okres od 1.2002 r. do 7.2003 r., w łącznej kwocie 5.134,58 zł, w tym z tytułu składek 2.039,58 zł, odsetek 3.095,00 zł; c) Fundusz Pracy - za okres od 1.2002 r. do 7.2003 r., w łącznej kwocie 1.431,70 zł, w tym z tytułu składek 568,70 zł, odsetek 863,00 zł;

wskazując, że ubezpieczona w ciągu 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji z dnia 27.02.2015 r., czyli do dnia 5.04.2016 r. nie uiściła należności z tytułu kosztów egzekucyjnych, naliczonych przez Naczelnika Urzędu Skarbowego

w S.. Dlatego też A. M. nie wypełniła warunku określonego w art. 1 ust. 10 wyżej wymienionej ustawy o umorzeniu należności.

Odwołanie od tej decyzji złożyła A. M. wnosząc o jej zmianę poprzez umorzenie należności z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, że wywiązała się w terminie z warunków określonych w układzie ratalnym zawartym z ZUS. Wielokrotnie kontaktowała się z pracownikami organu rentowego celem upewnienia się, czy nie ma innych należności, które powinna była uiścić. Ubezpieczona uważała, powołując się na treść decyzji z 27.02.2015 r. oraz § 5 pkt 3 umowy z 16.02.2015 r., że koszty egzekucyjne od nieumorzonych należności należy zapłacić zgodnie z umową ratalną, tj. po zapłaceniu rat. Należności te zostały ostatecznie uiszczone przez ubezpieczoną w całości 12.01.2017 r., czyli niezwłocznie po poinformowaniu pełnomocnika ubezpieczonej o konieczności poniesienia kosztów egzekucyjnych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i zasądzenie na jego rzecz od ubezpieczonej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji. ZUS wskazał ponadto, iż o konieczności uiszczenia kosztów egzekucyjnych naliczonych przez naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego, ubezpieczona została poinformowana w piśmie z dnia 2.03.2015 r.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona A. M. w dniu 19.12.2014 r. złożyła do organu rentowego wnioski o umorzenie nieopłaconych składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe z tytułu prowadzenia przez nią pozarolniczej działalności gospodarczej za okres od 1.01.1999 r. do 28.02.2009 r. (wniosek k. 1 akt ZUS).

Decyzja z dnia 27.02.2015 r. organ rentowy na podstawie art. 1 ust. 8 ustawy z dnia 9.11.2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność określił, iż według stanu na dzień 19.12.2014 r. umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek na:

a) ubezpieczenia społeczne – za okres od 1.2002 r. do 07.2003 r. w łącznej kwocie 20.035,57 zł w tym z tytułu składek 7.920,57 zł oraz odsetek 12.115,00 zł;

b) ubezpieczenie zdrowotne – za okres od 1.2002 r. do 7.2003 r., w łącznej kwocie 5.134,58 zł, w tym z tytułu składek 2.039,58 zł, odsetek 3.095,00 zł; c) Fundusz Pracy - za okres od 1.2002 r. do 7.2003 r., w łącznej kwocie 1.431,70 zł, w tym z tytułu składek 568,70 zł, odsetek 863,00 zł; w punkcie II tej decyzji organ rentowy wskazał, iż warunkiem umorzenia w/w należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie (decyzja z dnia 27.02.2015 r. – k. 16-17 akt ZUS). Jednocześnie, w piśmie z 2.03.2015 r. (k. 18 akt ZUS), organ rentowy poinformował A. M., iż warunkiem umorzenia należności na podstawie ustawy abolicyjnej jest również uregulowanie kosztów egzekucyjnych naliczonych przez naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego. Pismo to zostało wysłane wraz z decyzją z dnia 27.02.2015 r. i oba te dokumenty doręczono pełnomocnikowi ubezpieczonej, tj. jej synowi J. M. w dniu 4.03.2015 r. (dokument zpo wraz z własnoręcznym podpisem J. M. k. 16 akt ZUS, zeznania świadek D. S. k. 29v-30 a. s.). Powyższa decyzja organu rentowego uprawomocniła się z dniem 5.04.2015 r.

Wcześniej, bo w dniu 16.02.2015 r. została zawarta pomiędzy A. M. a (...) Oddział w S. umowa o rozłożenie na raty należności z tytułu składek (k. 12-15 akt ZUS).

Dnia 5.04.2016 r. upłynął 12-miesięczny termin na uregulowanie należności niepodlegających umorzeniu i do tego dnia ubezpieczona nie opłaciła kosztów egzekucyjnych naliczonych przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w S. (bezsporne, pismo Naczelnika US w S. z 20.12.2016 r. k. 20 akt ZUS). Dlatego też decyzją z dnia 16.01.2017 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej umorzenia należności z tytułu składek wymienionych w punkcie I decyzji z dnia 27.02.2015 r. (decyzja k.26-27 akt ZUS).

Ostatecznie, tj. w dniu 12.01.2017 r., czyli po upływie przewidzianego 12-miesięcznego terminu, ubezpieczona uiściła koszty egzekucyjne naliczone przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w S. (pismo z dnia 16.01.2017 r. k. 6 a. s.).

Odwołanie ubezpieczonej nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie art. 1 pkt 10 ustawy abolicyjnej (czyli wyżej wymienionej ustawy z dnia 9.11.2012 r.) warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6 (tj. nieopłaconych m. in. składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe oraz wypadkowe z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału ZUS, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego) jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek, o którym mowa w ust. 2, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału ZUS, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego. Niepodlegające umorzeniu należności wymienione w ust. 10 podlegają spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia.

Z powołanych przepisów wynika, iż warunkiem umorzenia w/w należności jest, aby należności niepodlegające umorzeniu (pod tym pojęciem należy rozumieć również koszty egzekucyjne naliczone przez naczelnika urzędu skarbowego), zostały uiszczone w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia, która wobec A. M. została wydana w dniu 27.02.2015 r. Bezsprzeczne jest, iż decyzja ta została doręczona pełnomocnikowi ubezpieczonej, czyli J. M., w dniu 4.03.2015 r. i w związku z tym uprawomocniła się z dniem 5.04.2015 r. Dlatego też od tego dnia należy liczyć 12 miesięczny termin, w którym ubezpieczona powinna uiścić koszty egzekucyjne naliczone przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w S.. Wynika stąd, iż istotnym dla rozstrzygnięcia odwołania ubezpieczonej od zaskarżonej decyzji było, czy A. M. do dnia 5.04.2016 r. uiściła koszty egzekucyjne naliczone przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w S.. Bezsprzeczne jest, iż ubezpieczona w określonym terminie nie dopełniła powyższego obowiązku. Treść przywołanych przepisów jest bezwzględna i wskazuje, że zaniechanie obowiązkowi spłaty należności niepodlegających umorzeniu w wyżej wymienionym terminie powoduje wydanie przez organ rentowy decyzji odmawiającej umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy oraz odsetek od tych należności. Dlatego też argumentacja ubezpieczonej o jej przekonaniu, iż koszty egzekucyjne od nieumorzonych należności należy zapłacić zgodnie z umową ratalną, tj. po zapłaceniu rat, nie ma uzasadnionych podstaw faktycznych oraz prawnych. Co innego bowiem wynika z treści powszechnie obowiązujących przepisów ustawy z dnia 9.11.2012 r. Na marginesie zaznaczyć należy, iż jak wynika z treści dokumentu zpo (k. 16 akt ZUS), w dniu 4.03.2015 r. J. M. odebrał przesyłkę zawierającą zarówno decyzję określającą warunki umorzenia z dnia 27.02.2015 r. (numer decyzji (...)) jak i pismo z dnia 2.03.2015 r. (nr (...)- (...)- (...)), w którym ZUS poinformował, iż warunkiem umorzenia należności na podstawie ustawy abolicyjnej jest uregulowanie kosztów egzekucyjnych naliczonych przez naczelnika urzędu skarbowego, a informację o tych kosztach można otrzymać u naczelnika urzędu skarbowego. W dokumencie zpo wskazano bowiem na wyżej wymienione numery pism, jako na pisma doręczone pełnomocnikowi ubezpieczonej.

W konsekwencji, stwierdzić należy, iż zaskarżona decyzja jest prawidłowa, gdyż uwzględnia normę wynikającą z art. 1 ust. 13 pkt 2 ustawy abolicyjnej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, oddalił odwołanie.